

agter at beskrive problemstillingen konkret, og jeg vil også gerne have uddybet, hvordan man forestiller sig at tage initiativet på dette område.

Såfremt ministeren har kendskab til, hvordan man bekæmper disse forhold i andre østeuropæiske lande, vil det være ganske interessant at få det belyst og tydeliggjort.

Det er dejligt at se, at der er ting i planen, som allerede er vedtaget, herunder netop at man vil sætte fokus på, at der skal skeles til, at sammenlægningen mellem mænd og kvinder i de nye kommunale og regionale råd sker på en kønspolitisk måde. Så vi kan vel afslutningsvis glæde os over, at vi på dette punkt faktisk allerede er forud for handlingsplanen.

De gode initiativer kommer da heldigvis på banen et efter et. Men man bliver gang på gang, når man ser på den kønsfordeling, der er, når det gælder lederjob og chefposter, bekræftet i, at der er alt for få kvinder, der bestrider disse job, og at ikke alle initiativer har virket endnu.

Det er den traditionelle opfattelse af det kønsopdelte arbejdsmarked, som vi simpelt hen skal til livs, og det sker, som jeg sagde tidligere, ved den daglige kvindekamp og ved, hver eneste gang man har mulighed for det, netop at gøre opmærksom på, at det er vigtigt, at kvinderne kommer på banen, og at de ikke skal opfatte sig selv som fastlåste i et bestemt rollemønster; for den sags skyld skal mændene ej heller gøre det.

Vi må se, hvilke forslag der kommer fra regeringens side til en massiv indsats for at bryde med det kønsopdelte arbejdsmarked. For som jeg tidligere har sagt, skal der ikke lovgives, men det kan være nødvendigt, at man præger udviklingen i en aktiv handlingsplan eksempelvis med en dialog eller med konkrete tiltag og forsøg på forskellige virksomheder eller via kampanjer.

Vi går en spændende tid i møde med den nye kommunalreform, og det er vigtigt, at kommunerne går aktivt ind i metodeudviklingen med hensyn til ligestillingsarbejdet. Jeg tror på, at det initiativ, som ministeren vil komme med i samarbejde med indenrigs- og sundhedsministeren, hvor man udarbejder en tjekliste, som sammenlægningsudvalgene kan bruge, vil være et godt skridt i den rigtige retning.

Men som sagt: Ligestilling kommer ikke fra den ene dag til den anden. Det er en lang, sej vej, men vi er længere på ligestillingens rette vej, end vi nogen sinde tidligere har været, og set i forhold til andre lande må vi vel på dette punkt

lidt stolte kunne kalde os en form for rollemodel.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Generer det ikke ordføreren, at Danmark på et tidspunkt i 1970'erne lå i front på det ligestillingsmæssige område, mens Norge og Sverige nu har indhentet os? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg godt vil stille, når nu ordføreren er så optaget af handel med kvinder, hvilket jeg er glad for, er: Hvad mener ordføreren egentlig, løsningen skal være, når det drejer sig om prostitutionskunderne? Nu tænker jeg ikke på kriminalisering eller ej, men hvilke initiativer mener ordføreren, man kan tage der? Mener ordføreren, at den hollandske model, som trods alt sikrer ordentlige arbejdsvilkår for de prostituerede, er en løsning?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er et emne, der berører os alle sammen meget. Men for lige at tage det første spørgsmål om Norge og Sverige: Nej. Vi bryder os ikke om kvoter, og det er jo den model, som man har både i Norge og Sverige. Vi mener, at det er frivillighedens vej, man skal gå.

Jeg kan da godt blive lidt forstemt, det vil jeg medgive ordføreren, over, at man måske ikke har været lidt bedre i hvert fald i de sidste to årtier til at følge op på den hurtighed, der var i ligestillingen i slutningen af 1960'erne og i 1970'erne. Men da var tingene jo nye, og man kan ikke have progression med samme hastighed i de efterfølgende årtier. Da skal der følges op på tingene, som der blev på de initiativer, der blev taget i 1960'erne og 1970'erne.

Jeg tror, at det er en holdningsbearbejdelse, og det har jeg også sagt tidligere. Nogle gange kan jeg også høre på de andre ordførere, der har været heroppe, at det lidt er en gentagelse af tingene. Men jeg synes da, at vi er kommet et langt skridt videre i forhold til tidligere. Nu sker der da noget på området. Så kvoter bryder vi os ikke om, det skal være ad frivillighedens vej.

Når det drejer sig om handel med kvinder og de prostituerede, kan det godt være, uanset hvordan man vender og drejer debatten, at der skal være en dialog, men på et eller andet tidspunkt må vi også nå hen til en bundlinje, et resultat. Det vil sige, at uanset om man vil berøre det eller ej, og at det vil være vanskeligt, er vi ikke indstillet på at kriminalisere kunderne.